

SIÐIR OG VENJUR

Á flokkurinn einhverja siði eða venjur? Ef svo er ekki, ráðlegg ég ykkur að bæta úr því nú þegar. Þið munuð sjá að um leið og starfið fær á sig ákveðinn "sjarma" verður öll vinna flokksins mun skemmtilegri og meira spennandi.

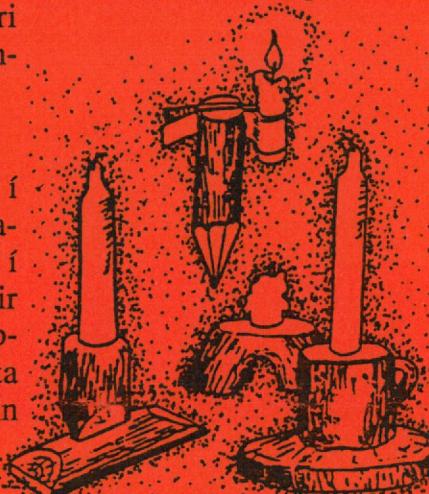

Flokkurinn stendur í hring, ljósin í herberginu eru deyfð. Hver félagi heldur á litlu kerti. Ljósameistari flokksins kveikir á sínu kerti fyrst. Síðan kveikir hann á kerti næsta manns með loganum á sínu kerti og svo koll af kolli. Síðasti maður í hrингnum, sem er flokksforinginn, kveikir svo á kertunum í kertastæðunum. Síðan hrópar flokkurinn flokkshrópið.

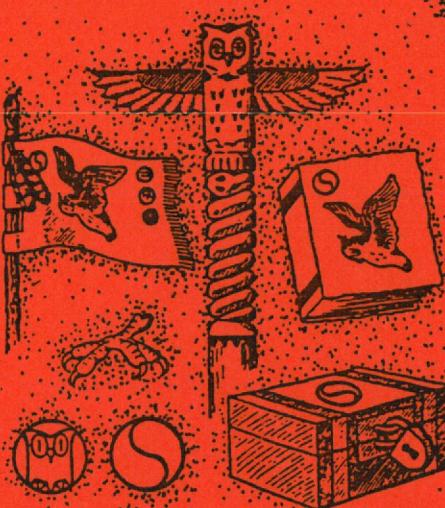
Þrjú kerti, sem tendruð eru um leið og farið er með hver hluta skátaheitisins. Kertin gætu gjarnan staðið í smekklegum trékubb, sem merktur væri með nafni flokksins eða einkenni hans.

Flokksfélagar standi eða sitji í hring, hver með eitt hnútaband, og bindi böndin saman í einn hring, sem tákni fyrir sameiningu flokksins. Upplagt er fyrir nýliðaflokk að nota réttan hnút til að binda böndin saman.

Það er gott, þegar flokkurinn ákveður setningarathöfn sína, að hafa í huga, að það er upplagt að tengja inn í hana íslenska fánann, flokksfánann, mynd af Baden-Powell, hnútabond, skátakveðjur, flokkshrópið eða kerti, (t.d. í fánlitunum). Algengasta setning á fundum er einfaldlega sú, að þylja upp skátaheitið - og búið. Skátaheitið er gott og gilt, en miklu skemmtilegra er að flétt fleiri atriði inn í setningarathöfnina.

Hér á eftir fara nokkrar hugmyndir um hvernig setningarathöfn hjá skátafloki getur verið. Flokkurinn ykkar getur svo væntanlega tekið mið af, eða hreinlega notað þessar hugmyndir, þegar hann býr til sína eigin setningarathöfn.

Rafmagnsljósin eru slökkt eða deyfð, foringinn kveikir á kerti sem er í kertastæði flokksins. Flokkurinn stendur í hring í kringum kertastæðið, allir með armana um axlir hvers annars og hrópa flokkshrópið. Ljósin kveikt eða kertaljósið látið nægja á þeim fundum sem góðrar birtu er ekki þörf.

Flokkurinn safnast saman í kringum hnífakubbi og Ljósameistari flokksins kveikir á kertunum í kertastæðinu. Allir stinga vasahnífum sínum í kubbi, og síðan er hrópað flokkshrópið eða farið með skátaheitið. Hnífakubburinn er trékubbur, ca. 20 cm. breiður og 50 til 100 cm. langur. Hver félagi á sinn ákveðna stað á kubbnum.

